

**НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
ПУБЛІЧНОГО ПРАВА**

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ПРІОРИТЕТНІ ПРОБЛЕМИ
ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ:
сучасний стан та перспективи
вдосконалення»**

18-19 липня 2015 р.

Київ 2015

УДК 340.13(063)
ББК 67.0я43
Р 45

П 45 Пріоритетні проблеми юридичної науки: сучасний стан та перспективи вдосконалення : Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 18-19 липня 2015 р.). – К. : «Науково-дослідний інститут публічного права», 2015. – 263 с.

У збірнику містяться матеріали, подані на міжнародну науково-практичну конференцію **«Пріоритетні проблеми юридичної науки: сучасний стан та перспективи вдосконалення»**. Для студентів, аспірантів, викладачів, науковців юридичних вищих навчальних закладів, представників судових та інших правозастосовчих органів держави, адвокатів, представників юридичних громадських організацій.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

Погляди авторів, викладені в цьому збірнику, необов'язково відображають позицію організаторів міжнародної науково-практичної конференції **«Пріоритетні проблеми юридичної науки: сучасний стан та перспективи вдосконалення»**.

УДК 340.13(063)
ББК 67.0я43

ПЕТРОВ В.Г.	196
ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ	
ПОДОЛЯКА С.А.	199
ПОНЯТТЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ	
ПОПОВ О.Г.	203
ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ, ПЕРЕВАГ ТА НЕДОЛІКІВ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОЗИЧЕНОЇ ПРАЦІ В УКРАЇНІ	
ПРУТ Ю.А.	205
ЕВОЛЮЦІЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ІНСТИТУТ «ІНШІ УЧАСНИКИ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ»	
ПЧЕЛІН В.Б.	209
КЛАСИФІКАЦІЯ ПРИНЦИПІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД СФЕРИ ЇХ ПОШИРЕННЯ	
РУНОВА Н.О.	211
ПРОБЛЕМИ ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ: ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	
РУССКИХ В.О.	215
ПЛАНУВАННЯ, ЯК ВНУТРІШНЬО-ОРГАНІЗАЦІЙНА ЗАСАДА ДІЯЛЬНОСТІ БЛАГОДІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	
САГУН А.В.	217
ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ТА ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ ПО ЗДІЙСНЕННЮ ПРАВОСУДДЯ	
СЕРДЮК А.М.	220
РОЛЬ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇВ МЕХАНІЗМІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВООХОРОННОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ	
СУХАЧЕВ О. О.	222
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ДОСЛІДЖЕНЬ КОНСПІРАЦІЇ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ТА ЗЛОЧИННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
ТЕРЕЩУК О.Д.	224
ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ГАРАНТІЙ ФУНКЦІОНУВАННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ПРАВООХОРОННОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	
ТИЩЕНКО В.Г.	227
ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ«ВЗАЄМОДІЯ НОТАРІАТУ З ОРГАНАМИ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ»	
ТРЕТЯКОВ С.А.	230
ПЕРЕДУМОВИ ЗАРОДЖЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ПРАВ ПРАЦІВНИКІВ	
ТРОНЬКО О.В.	234
ДОСЛІДЖЕННЯ ОСНОВНИХ ЕЛЕМЕНТІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МАСОВИХ ЗАХОДІВ	
ТРОФІМЦОВ В.А.	238
ПОНЯТТЯ ПРОТИДІЇ ТЕРОРИЗМУ	

6. Любавский, М. К. Областное деление и местное управление Литовско-русского государства ко времени издания первого Литовского статута : Исторические очерки Матвея Любавского. – М.: Унив. тип., 1892. – 984 с.

7. Центральний державний історичний архів України, м. Київ (ЦДАК України). – Фонд 22. – Опис 2. – Справа 3. – Арк. 40, зв., 41.

8. Федорович В. Ю. Судебная экспертиза. Курс лекцій [Електронний ресурс] / В. Ю. Федорович (лекції з офіційного вебсайту Інституту дистанційної освіти Російського університету дружби народів). – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ido.edu.ru/development/lectures/202/U3.htm>

9. Щербак М. Г. Історія держави і права України: підручник / М. Г. Щербак; за ред. А. С. Чайковського. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 511 с.

10. Права, за якими судиться малоросійський народ. 1743 р. / [відп. ред. та авт. передм. Ю. С. Шемшученко, упоряд. К. А. Вислобоков] – К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 1997. – 547 с. – (Пам'ятки політико-правової культури України).

11. Гетманцев О. В. Формування та розвиток цивільного процесуального законодавства в Україні: питання історичної періодизації / О. В. Гетманцев // Науковий вісник Чернівецького університету. – Випуск 644. – 2013. – С. 82-87.

12. Курило М. П. Історичні передумови та особливості становлення цивільного процесуального права в Україні та світі / М. П. Курило // Форум права. – 2013. – №1. – С. 557-566. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2013-1/13kmputc/pdf>

13. Васьковский Е. В. Учебник гражданского процесса – М., 1917 г. [Електронний ресурс] / Васьковский Е. В. – Режим доступу: <http://allpravo.ru/library/doc2472p/instrum4301/>

ПЧЕЛІН В.Б.,

доцент кафедри адміністративного права та процесу
Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

КЛАСИФІКАЦІЯ ПРИНЦИПІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД СФЕРИ ЇХ ПОШИРЕННЯ

На нашу думку, найбільш вірною є класифікація принципів адміністративного судочинства в залежності від сфери їх поширення. Саме даний критерій класифікації вказує на основні ознаки відповідного принципу, зокрема, на те, в яких галузях права він може бути застосований, на його походження. За даним критерієм, традиційно, називають загальноправові, міжгалузеві та галузеві принципи. Загальноправові принципи застосовуються в усіх без винятку суспільних відносинах, врегульованих правом, в тому числі й

під час організації адміністративного судочинства. Такі принципи, в першу чергу, отримали своє законодавче закріплення в положеннях Конституції України. В якості прикладу загальноправових принципів слід назвати: верховенство права; законність; рівність; повага до гідності людини; недоторканість особистого життя; свобода вираження своєї думки; тощо.

Міжгалузеві принципи, як зауважують у науково-правових колах, діють у межах кількох галузей права [1, с. 103]. При цьому, вважаємо, що міжгалузеві принципи організації адміністративного судочинства слід розглядати як такі, що характерні виключно для судової діяльності, тобто діють у межах виключно судочинства. Серед міжгалузевих принципів організації адміністративного судочинства, в якості прикладу можна назвати наступні: рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом; змагальність сторін; забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду; забезпечення права на справедливий і поважний суд; здійснення правосуддя виключно судами; гласність і відкритість судового процесу; обов'язковість судових рішень; тощо.

Галузеві принципи притаманні виключно адміністративному судочинству, тобто не застосовуються в будь-яких інших сферах суспільних правовідносин. Аналіз фахової юридичної літератури свідчить, що галузевим принципом організації адміністративного судочинства слід назвати офіційне з'ясування всіх обставин у справі [1, с. 112; 2, с. 24; 3, с. 256]. Зміст наведеного принципу розкривається в ч. 4, ч. 5 ст. 11 КАС України. Так, суд вживає передбачені законом заходи, необхідні для з'ясування всіх обставин у справі, у тому числі щодо виявлення та витребування доказів з власної ініціативи. Суд повинен запропонувати особам, які беруть участь у справі, подати докази або з власної ініціативи витребувати докази, яких, на думку суду, не вистачає [4]. Окрім вищенаведеного, як галузевий принцип організації адміністративного судочинства слід назвати принцип презумпції вини суб'єкта владних повноважень. На відміну від вищенаведеного принципу, принцип презумпції вини суб'єкта владних повноважень не знайшов свого закріплення в переліку принципів адміністративного судочинства, що міститься в КАС України. Разом із тим про його існування можна стверджувати, так як в ч. 2, ч. 4 ст. 71 КАС України встановлено, що в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову. Суб'єкт владних повноважень повинен подати суду всі наявні у нього документи та матеріали, які можуть бути використані як докази у справі. У разі невиконання цього обов'язку суд витребує названі документи та матеріали [4]. Отже, презумпція вини суб'єкта владних повноважень означає припущення, що повідомлені позивачем обставини справи про рішення, дії, бездіяльність відповідача і про порушення права, свободи чи правового інтересу відповідають дійсності, доки відповідач – суб'єкт владних повноважень не спростує їх [11, с. 105]. Разом із тим слід підтримати позицію, відповідно до якої застосування принципу презумпції винуватості суб'єкта владних

повноважень не обумовлює його автоматично програшного становища у справі. Невиконання обов'язку відповідача довести правомірність своїх рішень, дій чи бездіяльності, не звільняє адміністративний суд від обов'язку ухвалити справедливе і правосудне судове рішення. Однак презумпція винуватості позбавляє адміністративний суд необхідності перевіряти повідомлені позивачем обставини, якщо вони не викликають обґрунтованого сумніву [3, с. 301].

Таким чином, класифікація принципів організації адміністративного судочинства України означає віднесення окремо взятого принципу до обраної за окремо взятим критерієм класифікації групи. Критерії класифікації принципів організації адміністративного судочинства повинні бути обрані з урахуванням їх можливості максимально повно розкрити характерні ознаки відповідного принципу. Аналіз вищенаведених позицій свідчить, що найбільш доцільно принципи адміністративного судочинства України класифікувати в залежності від сфери їх поширення на: загальноправові; міжгалузеві; галузеві.

Список використаних джерел:

1. Комзюк А. Т. Адміністративний процес України : [навч. посіб.] / Комзюк А. Т., Бевзенко В. М., Мельник Р. С. – К. : Прецедент, 2007. – 531 с.
2. Основи адміністративного судочинства в Україні. (навчальний посібник для юридичних факультетів та юридичних клінік) / За заг. редакцією Александрової Н. В., Куйбіди Р. О. К.: Конус Ю, 2006. – 256 с.
3. Основи адміністративного судочинства та адміністративного права / Навч. посібник / За заг. редакцією Куйбіди Р.О., Шишкіна В. І. – К. : Старий світ, 2006. – 576 с.
4. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України : від 6 лип. 2005 р. № 2747-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 35-36, 37. – Ст. 446.
5. Адміністративна юстиція: європейський досвід і пропозиції для України / [авт.-упоряд. І. Б. Коліушко, Р. О. Куйбіда]. – К. : Факт, 2003. – 535 с.

РУНОВА Н.О.,

нотаріус Київського міського нотаріального округу,
кандидат юридичних наук

ПРОБЛЕМИ ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ: ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Сьогодні нові політичні, соціальні та економічні умови в країні та світі ставлять перед інститутом державної служби нові задачі, вирішення яких потребує залучення освічених професіоналів, здатних працювати в складних ситуаціях. Проте значна кількість невирішених правових і внутрішньо-